

KADONNEET TAIKAHELMET

Raine Metsävuori

Kadonneet taikahelmet

Raine Metsävuori

Kadonneet taiKaheLMet

© 2022 Raine Metsävuori

ISBN 789-528-06-110-6

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Lukijalle

Lasten satujen ja tarujen maailma on muuttunut viime vuosina yhä enemmän tosielämän kaltaiseksi. Harvoin enää näkee lasten satukirjaa, jossa puhuttaisiin vanhan ajan prinsessoista ja prinseistä. Kadonneet ovat myös tarunomaiset valtakunnat, joissa taikoja tekivät taikurit ja velhot. Puhumattakaan haltiattarista peikoista ja keijuista, jotka saavat lapsen mielikuvituksen lentämään pilviin.

Tähän puutteeseen tämä satukirja on tehty. Tässä kirjassa entisaikojen kuninkaiden linnat ja niissä asuvat kuninkaalliset heräävät jälleen eloon. Heidän onneaan kuitenkin häiritsevät noidat, jotka omivat toisten omaisuutta. Onneksi on olemassa myös hyviä haltiattaria, jotka saavat lopulta asiat kohdalleen. Mutta eikö oikea arkielämäkin ole vähän samankaltaista - hyvän ja pahan valtataistelua.

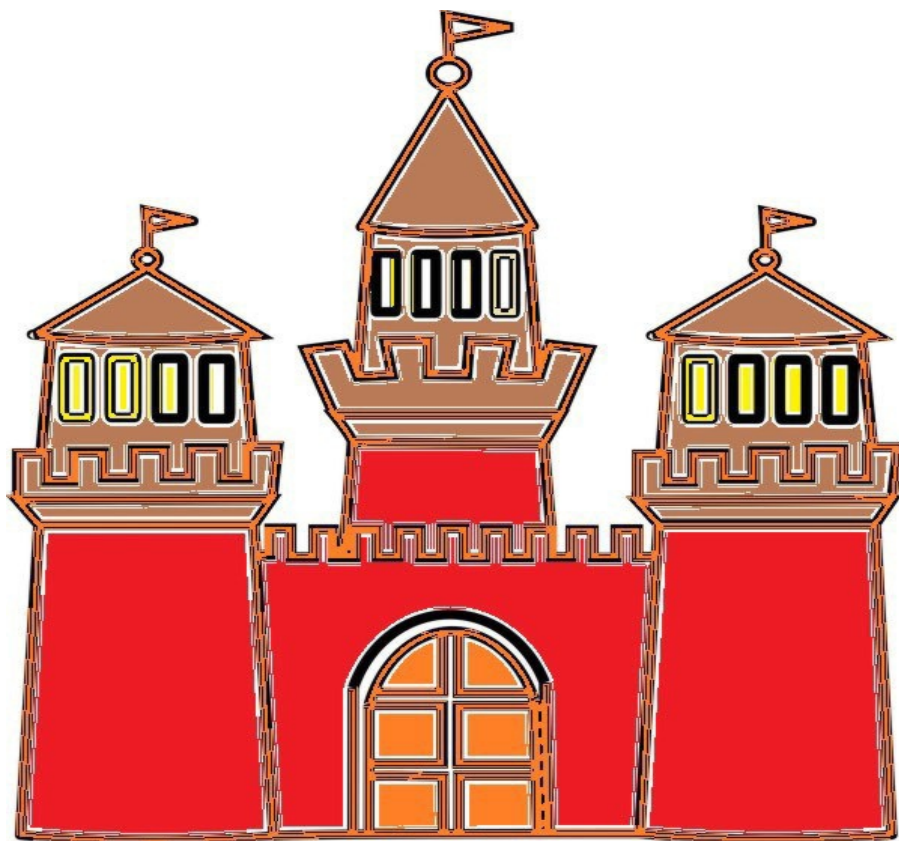
Kadonneet taikahelmet

Muoin kaukaisilla itäisillä mailla oli kolme suurta ja mahtavaa valtakuntaa. Suurin ja kukoistavin niistä oli Satunia. Se oli valtakunta, jonka kansalaiset elelivät onnellista ja huoletonta elämää. Toinen noista valtakunnista oli nimeltään Tarunia. Tuo maa oli hyvin vauras ja ihmiset asuivat siellä vailla huolen häivää, sillä kaikkia tavaroita ja elintarpeita oli riittävästi. Pienin noista kolmesta valtakunnasta oli Tarhania. Se oli kaunis ja kukoistava maa. Siellä oli runsaasti erilaisia hedelmäpuita ja upeita riippuvia puutarhoja.

Keltainen helmi

Eräänä päivänä mahtavan Satunian maan kuningasparille syntyi pieni lapsi, suloinen prinsessa. Niinpä siellä valmistauduttiin viettämään kuninkaallisia ristiäisiä. Kuningas Alamis ja kuningatar Alina mieltivät yhdessä, mikä nimi pitäisi antaa vastasyntyneelle prinsessalle. Alamis oli tunnettu kiivaasta luonteestaan, ja niin heille syntyi väittely lapsen nimestä.

- En minä nyt mitenkään keksi sopivaa nimeä, vaikka kuinka yritän, marisi kuningas Alamis.
- Mutta nyt minä sen keksin, huudahti kuningatar Alina äkkiä.

Lasten satujen ja tarujen maailma on muuttunut viime aikoina aina vain realistisempaan suuntaan. Harvoin enää näkee lasten satukirjaa, jossa puhuttaisiin vanhan ajan prinsessoista ja prinseistä. Kadonneet ovat myös tarunomaiset valtakunnat, joissa taikoja tekivät taikurit ja velhot.

Puhumattakaan haltiattarista peikoista ja keijuista, jotka saavat lapsen mielikuvituksen lentämään pilviin.

Tällainen satukirja on nyt ilmestynyt. Tässä kirjassa entisaikojen kuninkaiden linnat ja niissä asuvat kuninkaalliset heräävät jälleen eloon. Heidän onneaan kuitenkin häiritsevät noidat, jotka omivat toisten omaisuutta. Onneksi on olemassa myös hyviä haltiattaria, jotka saavat lopulta asiat kohdalleen.

BoD

9 789528 061106